

ה"ת 9229/11/22 - שלמה פסגה בע"מ נגד מדינת ישראל, איתן דרייפוס

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

ה"ת 9229-11-22 שלמה פסגה בע"מ נ' מדינת ישראל ואח'
תיק חיצוני: 246/2022

בפני כבוד השופטת לאה שלזינגר שמאי
מבקשת שלמה פסגה בע"מ
נגד
משיבים 1. מדינת ישראל
2. איתן דרייפוס

החלטה

1. בפני בקשה להחזרת תפוס (להלן: "הבקשה") לפי סעיף 34 לפקודת סדר דין פלילי (מעצר וחיתוף תשכ"ט-1969) (להלן: "הפקודה"), שהוגשה ע"י שלמה פסגה בע"מ (להלן: "המבקשת"), שהינה בעלת הרכב.

העובדות

2. ביום 10.12.21 אירעה תאונה קטלנית בה קיפחה חייה מירי פסוב ז"ל (להלן: "המנוחה"). בתאונה היה מעורב רכב מ.ר. מסוג קיה 50866202 (להלן: "הרכב" או "התפוס"), בו נהג המשיב 2, שהינו הנאשם בתיק גמ"ר 2507-03-22 מ"י נ' איתן דרייפוס (להלן: "המשיב 2"), (להלן: "התיק").

3. עקב התאונה, הוגש נגד המשיב 2 בתיק הנ"ל כתב אישום בגין עבירת גרם מוות ברשלנות ונהיגה בקלות ראש או ברשלנות, אשר גרמה לתאונה בה קופדו חייה של המנוחה.

4. הרכב נתפס ע"י המשיבה 1 כראיה בהליך הפלילי בתיק הנ"ל, המצוי בעיצומו של שלב שמיעת ההוכחות ובמהלכה של פרשת התביעה. בעת הזו, טרם נחקרו 2 הנוסעים הרכב והנאשם, ככל שיבחר להעיד. לצורך שמיעת יתר ראיות התביעה נקבעו עוד 2 דיונים, כאשר האחרון קבוע ליום 27.4.22.

טענות הצדדים

5. המבקשת עותרת להורות על שחרור הרכב. לטענתה, הרכב תפוס כשנה, זמן לא סביר ותפיסתו מהווה פגיעה בזכות הקניין שלה.

לטענתה, ניתן היה לבדוק את הרכב ומכלוליו במהלך תקופה זו או לחילופין לעשות זאת עתה תוך זמן סביר של כחודש ולאחר מכן להשיב הרכב לחזקתה. המשיך תפיסתו גורם לה נזק כלכלי רב.

עמוד 1

ההחזקה ברכב, כאשר המבקשת לא יודעת בוודאות מתי יוחזר לה, באיזה מצב יוחזר והעלות של אחסנת הרכב יחד עם עלות התיקונים, שתצטרך המשיבה לבצע, ואי יכולתה להנות מהרכב במהלך תקופה זו, פוגעת בזכותה הקניינית.

6. המשיב 2 מתנגד לבקשה, שכן הרכב המוחזק הוא אחת מהראיות המרכזיות והעיקריות בתיק, שמצויה במחלוקת ועשויה לחרוץ את גורלו של תיק זה. ביהמ"ש נחשף לקו ההגנה ולחקירה ממושכת של בוחן התאונה, שחלק לא מבוטל ממנה התמקד ברכב ובתפעולו.

לא ניתן לקצוב בזמן את המשך החזקת הרכב, משום שההליך נמצא בעיצומה של פרשת התביעה לפני חקירת עדים שישבו ברכב מאחור וגם להם היו טענות שנוגעות לרכב ולתפעולו, כפי שעולה מהודעותיהם במשטרה. לטענתו, בשלב זה לא ניתן לדעת מה תוסיף עדותם ורק לאחריה תתגבש הידיעה, האם יש צורך בחוות דעת מומחה מטעם ההגנה והאם יש צורך בבדיקת הרכב. בדיקה ממצה של התפוס תיתכן רק לאחר השלמת התמונה הראייתית וסיום עדויותיהם של עדי התביעה לגבי תפעול הרכב.

7. המשיבה 1 מתנגדת אף היא לבקשה ומסכימה עם עמדת המשיב 2, זאת תוך כבוד לאינטרס הקנייני שנסוג מפני האינטרס המשמעותי יותר כשמדובר בתיק פלילי חמור, על חיים שאבדו ובירור אשמת הנאשם. ביהמ"ש לא יוכל לתת הכרעה אמיתית בתיק, אלא לאחר ביצוע הבדיקות המתאימות ברכב הספציפי שהיה מעורב בתאונה.

המבקשת תוכל להגיש תביעה להטבת נזקיה נגד הביטוח, נגד הנאשם, נגד המדינה, מבלי להתייחס לסיכויי התביעה. הזכות והאינטרס הציבורי של בירור האמת במשפט הפלילי גובר על הזכות הקניינית של המבקשת במקרה זה.

דין והכרעה

8. המשיבה 1 תפסה את הרכב בהתאם להוראות סעיף 32(א) לפקודה הקובע כדלקמן:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

בהתאם להלכה הפסוקה, כדי לקבוע האם ניתן להמשיך ולהחזיק בחפץ יש לבחון את התכליות

להחזקת החפץ, וככל ותכלית זו פקעה, יש להורות על החזרת החפץ התפוס.

"שלוש תכליות עיקריות עשויות להצמיח מקור סמכות לתפיסת חפץ; תפיסה למטרת מניעה עתידית של ביצוע עבירות; תפיסה למטרת חילוט; ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראייה בבית המשפט". בש"פ 342/06 לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (12.3.06).

עוד נקבע במסגרת אותה החלטה: "... עקרונות הדין בדבר תפיסת חפצים בידי המשטרה מחייבים החלת אמות מידה חוקתיות ביישומם. פירוש הדבר, כי חייב להימצא מקור סמכות לעצם תפיסת חפץ בידי המשטרה. מקור

כזה עשוי להישען על טעם מניעת; על צפי בדבר חילוטו בתום המשפט; או על הצורך בו כראייה במשפט. קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפץ מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחלוף זמן ואם כן, האם קימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת להגשים את תכלית התפיסה בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקניין. מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרות התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט".

9. ברי, כי החזקת הרכב כרוכה בפגיעה בזכות הקניין של המבקשת, זכות המעוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. החזקתה אף פוגעת בזכות המעוגנת בחוק יסוד: חופש העיסוק. עם זאת, יש לזכור, כי זכות הקניין אינה מוחלטת ועל בית המשפט לאזן בין ההגנה על זכות קניין המבקשת אל מול האינטרס הציבורי העולה ממטרות התפיסה (ר' בעניין זה: ה"ת (שלום נצ') 4050-06-15 מדינת ישראל נ' קומפוסט שלוחות (15.11.15)).

מעיון בבקשה מדובר ברכב שבאמצעותו לכאורה בוצעה עבירה של גרם מוות ברשלנות. הרכב משמש כראיה מרכזית בהליך פלילי המתנהל כנגד הנאשם. הליכי החקירה הסתיימו והוגש כתב אישום. ההליך העיקרי מצוי בעיצומו של שלב ההוכחות וטרם הגיע לסיומו.

בגמ"ר 4698-07-18 מד"י נ' אבו זינה, נתפסה משאית הקשורה לפי הנטען לתאונה, מידי גורם שלישי, שאיננו הנאשם או המתלונן. על אף שנקבע, כי המשאית נחוצה למבקשת, בעלת המשאית, להמשך עבודה, כאשר השבתת המשאית נושאת עימה משמעות כלכלית כבדה, אישר ביהמ"ש (כב' השופט נוריאלי מיום 29.5.19) את המשך תפיסתה של המשאית.

בערר שהוגש על החלטה זו, קבע ביהמ"ש בע"ח 45200-06-19 (כב' השופט דרויאן, מיום 30.6.19), כי: "מול זכותה של החברה המבקשת להנות מקניינה, עומדת זכותו הנטענת של הנאשם, המשיב 2, להגנה מלאה במסגרת ההליך הפלילי, לרבות האפשרות של בדיקת המשאית על ידי מומחה לאחר שמיעת ראיות התביעה, והכל - כאשר אנו זוכרים שאין חקר לתבונת סגור מוכשר".

שקלתי את הפגיעה בזכויות המבקשת, הנלוות להחזקת הרכב, בעיקר לאור פרק הזמן הממושך שחלף מעת תפיסתו. כמו כן, שקלתי את חומרת העבירות המיוחסות למשיב 2 ואת התכלית הראייתית הדורשת את המשך התפיסה, כלומר, הכוונה לעשות שימוש ברכב כראיה בהליך הפלילי, ולתמוך באמצעותה את טענת ההגנה המרכזית של המשיב 2 (ראה החלטת ביהמ"ש העליון בבש"פ 4568/19 מחצבות והשקעות אלעולה בע"מ נ' מדינת ישראל (07.07.19)).

לפיכך, על אף חלוף הזמן, מאחר וטרם העידו נוסעי הרכב המעורב בתאונה, ובהתחשב בחומרת העבירות המיוחסות למשיב 2, סבורתני, כי טרם בשלה העת להורות על קבלת הבקשה.

במצב הקיים נוטה הכף בעד העדפת האינטרס הציבורי על הצורך האישי-כלכלי של המבקשת ברכב, ולא ניתן בשלב זה אף לשקול חלופה להעמדת הרכב לצרכי חקירה ככל שיתבקש, או קביעת הגבלות בכפוף לשחרורו.

בנסיבות מקרה זה, דעתי היא כי יש לשוב ולבחון את הבקשה להשבת הרכב בתום עדות הנוסעים והנאשם ככל ויעיד.

לאחר מועד זה תישקל בחיוב הצעת המשיבה והמתווה המוצע, לפיו יוכל ב"כ המשיב 2 לבדוק את הרכב, לצלמו, לתעד מצבו לרבות נזקיו ולהצטייד בחוות דעת מומחה מטעמו לצורך הוכחת טענותיו.

כפועל יוצא מהחלטתי זו הבקשה להשבת התפוס - הרכב - בעת הזו, נדחית.

שמורה הזכות לב"כ המבקשת לשוב ולהגיש בקשתו בתום עדותם וחקירתם של עדי התביעה.

המזכירות תעביר החלטתי לידיעת הצדדים.

זכות ערר כדין.

ניתנה היום, י"ג אדר תשפ"ג, 06 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.